

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.4.2014
COM(2014) 212 final

2014/0120 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2014) 123 final}

{SWD(2014) 124 final}

{SWD(2014) 125 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Izboljšanje poslovnega okolja za vsa podjetja in zlasti za MSP je ena od glavnih prednostnih nalog desetletne strategije rasti EU Evropa 2020¹ – olajšanje in izboljšanje poslovanja. V sporočilu z naslovom „Celostna industrijska politika za dobo globalizacije“², tj. eni od sedmih ključnih vodilnih pobud strategije Evropa 2020, je določenih več ukrepov v zvezi z MSP. Tudi pregled „Akta za mala podjetja“³ ter aktov za enotni trg I⁴ in II⁵ vključuje ukrepe za izboljšanje dostopa do financiranja in dodatno znižanje stroškov poslovanja v Evropi.

Podjetja menijo, da je drago in težko poslovati v tujini, in le majhno število MSP se odloča za naložbe v tujini. Razlogi za to vključujejo razlike v nacionalnih zakonodajah, zlasti razlike v nacionalnem pravu družb, ter pomanjkanje zaupanja strank in poslovnih partnerjev v tuja podjetja. Da bi podjetja premagala pomanjkanje zaupanja, pogosto ustanavljajo hčerinske družbe v drugih državah članicah. Prednost tega je, da lahko strankam zagotavljajo blagovno znamko in ugled matične družbe, hkrati pa jim zagotovijo tudi varnost, saj poslujejo z družbo, ki ima pravni status domače, ne pa tuje družbe. Ustanovitev podjetja v tujini med drugim vključuje stroške izpolnjevanja pravnih in upravnih zahtev v drugih državah, pri čemer se te zahteve pogosto razlikujejo od zahtev, ki so jih podjetja navajena v „domači državi“. Ti stroški (vključno z dodatnimi potrebnimi pravnimi nasveti in prevodi) so pogosto še posebej visoki za skupine družb, ker mora zdaj vsaka matična družba, zlasti matična družba, ki je MSP, izpolnjevati različne zahteve za vsako državo, v kateri želi ustanoviti hčerinsko družbo.

Evropska mala in srednje velika podjetja (MSP) imajo bistveno vlogo pri krepitvi gospodarstva EU. Vendar se še vedno srečujejo s številnimi težavami, ki ovirajo njihov poln razvoj na notranjem trgu in jim torej preprečujejo, da bi z vsem svojim potencialom prispevala h gospodarstvu EU.

Evropska komisija je nameravala te stroške obravnavati v svojem predlogu o statutu evropske zasebne družbe iz leta 2008⁶. S tem predlogom naj bi se MSP zagotovil instrument, ki bi olajšal njihove čezmejne dejavnosti ter bi bil preprost, prilagodljiv in enoten v vseh državah članicah. Izdan je bil kot odgovor na številne pozive podjetij po uvedbi resnično evropske oblike družbe z omejeno odgovornostjo. Kljub močni podpori poslovne skupnosti pa ni bilo mogoče doseči kompromisa, ki bi omogočil soglasno sprejetje statuta v državah članicah. Komisija se je odločila za umik predloga o evropski zasebni družbi (REFIT⁷) in je namesto tega napovedala, da bo pripravila predlog o alternativnem ukrepu, s katerim naj bi odpravila vsaj nekatere težave, obravnavane v okviru evropske zasebne družbe. Ta pristop je skladen z akcijskim načrtom o evropskem pravu družb in upravljanju podjetij iz leta 2012⁸, v katerem je bila potrjena zavezanost Komisije, da bo poleg predloga o evropski zasebni družbi uvedla tudi druge pobude, da bo povečala čezmejne priložnosti za MSP.

¹ COM(2010) 2020 z dne 3. marca 2010.

² COM(2010) 614.

³ COM(2011) 78 z dne 23. februarja 2011.

⁴ COM(2011) 206 z dne 13. aprila 2011.

⁵ COM(2012) 573 z dne 3. oktobra 2012.

⁶ Predlog uredbe Sveta o statutu evropske zasebne družbe, COM(2008) 396.

⁷ Umik predloga o evropski zasebni družbi je bil napovedan v Prilogi k sporočilu z naslovom „Program ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT): rezultati in naslednji koraki“, COM(2013) 685 z dne 2. oktobra 2013.

⁸ COM(2012) 740 z dne 12. decembra 2012; „Akcijski načrt: evropsko pravo družb in upravljanje podjetij – sodoben pravni okvir za boljše sodelovanje delničarjev in trajnostna podjetja“.

Splošni cilj tega predloga, ki zagotavlja alternativni pristop k evropski zasebni družbi, je olajšanje ustanavljanja podjetij v tujini za vse morebitne ustanovitelje podjetij in zlasti za MSP. To bi moralo spodbuditi in pospeševati podjetništvo ter zagotoviti večjo rast, inovativnost in zaposlovanje v EU.

Predlog bi omogočil čezmejne dejavnosti družb, ker bi se od držav članic zahtevalo, da v svojih pravnih sistemih določijo nacionalno pravno obliko družbe, za katero bi v vseh državah članicah veljala enaka pravila in ki bi imela enako kratiko v celotni EU, tj. SUP (*Societas Unius Personae*). SUP bi bile oblikovane in bi delovale v skladu z usklajenimi pravili v vseh državah članicah, kar bi moralo znižati stroške ustanovitve in poslovanja. Stroške bi bilo mogoče znižati zlasti z usklajenim postopkom registracije, tj. z možnostjo spletne registracije z uporabo enotne predloge za pripravo statuta in nizkega zneska kapitala, potrebnega za ustanovitve. Upniki bi bili zaščiteni zaradi obveznosti, ki bi veljala za direktorje SUP (in v nekaterih primerih za edinega družbenika SUP), in sicer da nadzirajo izplačilo dobička. Da bi lahko podjetja izkoristila vse prednosti notranjega trga, države članice ne bi smele zahtevati, da imajo SUP registrirani sedež in glavno upravo nujno v isti državi članici.

Hkrati s tem predlogom Komisija izvaja tudi drugo s tem povezano delo, katerega cilj je povečati pravno varnost za družbe, in bolj splošno delo v zvezi s pravom, ki se uporablja zanje v primeru poslovanja v drugih državah članicah, v skladu s stockholmskim programom Evropskega sveta iz leta 2009 o odprti in varni Evropi, ki služi državljanom in jih varuje⁹.

Ta predlog bo, potem ko bo sprejet, razveljavil Direktivo 2009/102/ES in spremenil Uredbo 1024/2012¹⁰, da se bo omogočila uporaba informacijskega sistema za notranji trg (IMI).

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Pobuda temelji na raziskavah, izvedenih ob pripravi prejšnjih pobud EU, kot je predlog o evropski zasebni družbi iz leta 2008, ter na več ustreznih posvetovanjih in razpravah, izvedenih po sprejetju tega predloga.

V okviru razmisleka o prihodnosti prava družb EU je aprila 2011 skupina za razmislek, v kateri so sodelovali strokovnjaki za pravo družb, objavila poročilo, ki je vsebovalo več priporočil¹¹. V skladu s poročilom je treba povečati prizadevanja za poenostavitev pravne ureditve, ki se uporablja za MSP. V poročilu je navedena zlasti potreba po poenostavitvi formalnosti pred ustanovitvijo družbe (npr. registracija, dostop do elektronskih postopkov). V njem je predlagana tudi uvedba poenostavljene predloge za družbe z enim družbenikom v celotni EU, kar bi zagonskim podjetjem z enim družbenikom in holdingom, ki imajo hčerinske družbe v stoddstotni lasti, omogočilo, da bi znižali stroške transakcij in se izognili nepotrebnim formalnostim.

Na podlagi tega poročila je Komisija februarja 2012 začela široko javno posvetovanje o prihodnosti evropskega prava družb. Sklepna ugotovitev je vključevala mnenja zainteresiranih strani o možnih ukrepih za zagotovitev nadaljnje podpore evropskim MSP na ravni EU. Prejetih je bilo skoraj 500 odgovorov, ki so jih predložile zelo različne zainteresirane strani, vključno z javnimi organi, sindikati, poslovnimi združenji, vlagatelji, akademiki in

⁹ Stockholmski program – Odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje (2010/C 115/01).

¹⁰ Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (IMI) (UL L 316, 14.11.2012, str. 1).

¹¹ Poročilo skupine za razmislek:

http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/modern/reflectiongroup_report_en.pdf.

posamezniki. Velika večina je podprla ukrepe Komisije v podporo MSP, stališča glede doseganja tega cilja pa so bila različna. Komisiji so pomagali tudi strokovnjaki za pravo družb, ki so sodelovali v skupini za razmislek, npr. z nasveti o ključnih vidikih morebitne prihodnje direktive o družbah z enim družbenikom.

Junija 2013 se je začelo podrobnejše spletno javno posvetovanje o družbah z enim družbenikom¹², v okviru katerega je bilo obravnavano, ali bi se z uskladitvijo nacionalnih predpisov o družbah z enim družbenikom podjetjem in zlasti MSP zagotovila enostavnejša in bolj prilagodljiva pravila ter bi se znižali njihovi stroški. Prejetih je bilo skupaj 242 odgovorov, ki so jih predložile zelo različne zainteresirane strani, vključno s podjetji, javnimi organi, sindikati, poslovnimi združenji, univerzami in posamezniki. Od udeležencev javnega posvetovanja, ki so izrazili mnenje, jih je 62 % menilo, da bi lahko uskladitev predpisov o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom olajšala čezmejne dejavnosti MSP, 64 % pa jih je menilo, da bi morala takšna pobuda vključevati pravila o spletni registraciji z uporabo standardiziranega obrazca za registracijo v celotni EU.

Predstavniki generalnega direktorata Komisije za notranji trg in storitve so se 13. septembra 2013 sestali z več podjetniškimi združenji iz EU¹³. Večina sodelujočih je podprla pobudo, pri čemer je izpostavila pozitiven vpliv, ki bi ga lahko to imelo na podjetja v EU. Vendar so poudarili, da se ta pobuda ne bi smela šteti za enakovredno alternativo evropski zasebni družbi in da bi se morala prizadevanja za evropsko zasebno družbo nadaljevati.

Druge zainteresirane strani, kot so notarji, so prav tako na splošno podprle pobudo, vendar so izrazile več pomislekov, predvsem v zvezi z varnostjo spletne registracije podjetij in potrebo po zagotavljanju ustrezne ravni nadzora nad postopkom. Poleg tega so nekatere zainteresirane strani menile, da bi bilo treba poleg znižanja zahteve glede minimalnega kapitala sprejeti ustrezne ukrepe, npr. preverjanje plačilne sposobnosti ali omejitve glede izplačila dividend.

Na podlagi ocene učinka, ki jo je izvedla Komisija, je bilo že na začetku zavrženih več možnosti (zlasti uvedba nove nadnacionalne pravne oblike; uskladitev prava družb na področju ustanavljanja hčerinskih družb, katerih ustanovitelji so le MSP, ali v obliki delniških družb in družb z omejeno odgovornostjo), ker so neizvedljive in/ali ker jih zainteresirane strani niso podprle.

V okviru možnosti, obravnavanih po izvedbi ocene, je bila predvidena vzpostavitev oblik nacionalnega prava družb za družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom z usklajenimi pogoji, zlasti v zvezi s postopkom registracije in zahtevo glede minimalnega kapitala.

Izbrana je bila možnost politike, ki bi zagotovila možnost spletne registracije, skupaj s standardno predlogo za pripravo statuta, zahtevo glede minimalnega kapitala v višini 1 EUR ter preverjanjem bilance stanja in izjavo o plačilni sposobnosti. V primerjavi z drugimi možnostmi politike zagotavlja najboljšo splošno rešitev, kot je ocenjena glede na njeno učinkovitost pri doseganju ciljev (zlasti znižanje stroškov za podjetja), uspešnost in raven skladnosti s politikami EU.

Odbor za oceno učinka je 20. novembra 2013 sprejel splošno pozitivno mnenje o oceni učinka. Na podlagi priporočil, ki jih je predložil odbor, so bili spremenjeni oddelki v zvezi z:

¹² http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/single-member-private-companies.

¹³ Konfederacija evropskih gospodarskih združenj, Konferenca notariatov EU, Evropsko združenje malih podjetij, Svet odvetniških združenj Evrope, Chambre de Commerce et d'Industrie de région Paris et Ile-de-France, Association Nationale des Sociétés par Actions in Eurochambers.

opredelitvijo problema in problemskim drevesom, velikostjo trga ter možnostmi politike in njihovimi vplivi. Poleg tega je bil opis stanja v državah članicah izražen v obliki razpredelnic, pri čemer je bil dodan povzetek rezultatov spletnega posvetovanja iz leta 2013. Zlasti na podlagi mnenja odbora za oceno učinka ocena učinka zdaj vključuje možnosti v zvezi z zahtevo glede minimalnega kapitala in zaščite upnikov ter v zvezi s spletno registracijo in uporabo enotne predloge za pripravo statuta. Poleg tega je v oceni učinka bolj jasno opredeljena velikost zadevnega trga: v EU je približno 21 milijonov MSP, od katerih je približno 12 milijonov družb z omejeno odgovornostjo, približno polovica teh družb (5,2 milijona) pa je družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Pravna podlaga, subsidiarnost in sorazmernost

Predlog temelji na členu 50 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki EU zagotavlja pravno podlago za sprejemanje ukrepov na področju prava družb. Zlasti člen 50(2)(f) PDEU predvideva postopno odpravo omejitev svobode ustanavljanja, kar zadeva pogoje za ustanavljanje hčerinskih družb.

Osnutek predloga ne uvaja nove nadnacionalne pravne oblike za družbe z enim družbenikom, ampak prispeva k postopni odpravi omejitev svobode ustanavljanja, kar zadeva pogoje za ustanavljanje hčerinskih družb na ozemljih držav članic. Načeloma bi bilo torej mogoče cilj osnutka predloga doseči, če bi države članice neodvisno sprejele enake zakone. V teh okoliščinah člen 50 zagotavlja zadostno pravno podlago za predlog, zato uporaba člena 352 PDEU ni potrebna.

V skladu z načelom subsidiarnosti bi morala EU ukrepati le tam, kjer lahko zagotovi boljše rezultate od poseganja na ravni držav članic.

Rešitve, ki so jih do zdaj sprejele posamezne države članice za znižanje stroškov ustanavljanja, se do zdaj niso usklajevale na ravni EU. Prav tako se zdi malo verjetno, da bi bilo v bližnji prihodnosti uvedeno takšno usklajevanje med državami članicami, katerega cilj bi bil uvedba enakih zahtev za posamezno nacionalno pravno obliko družbe v nacionalnih pravnih sistemih, čeprav bi bilo to teoretično mogoče. Namesto tega bodo verjetno zaradi posameznih ukrepov držav članic rezultati še vedno različni, kot je natančneje prikazano v oceni učinka.

Zlasti se posamezni ukrepi držav članic najpogosteje osredotočajo na njihov poseben nacionalni okvir in običajno ne prispevajo k olajšanju čezmejnega ustanavljanja. Na primer, zahteva glede osebne zglasitve pri notarju ali katerem koli drugem organu države članice registracije sicer ni neposredno diskriminatorna, ima pa različen vpliv na rezidente in nerezidente. Stroški tujih ustanoviteljev so pogosto veliko višji od stroškov domačih ustanoviteljev. Poleg tega spletna registracija, ki je v praksi na voljo le državljanom ali rezidentom, kar se zdi sprejemljivo v nacionalnem kontekstu, za tuja podjetja pomeni dodatne stroške, ki jih domača podjetja nimajo.

Zdi se torej, da bi bile brez ukrepanja na ravni EU na voljo le neusklajene nacionalne rešitve in bi se MSP še naprej srečevala z ovirami, zaradi katerih bi bila njihova širitev v tujino težavnejša, pri čemer bi nastali stroški vplivali zlasti na tuje ustanovitelje. Poenostavitev na podlagi usklajenih pravil bi teoretično lahko dosegle države članice individualno, vendar je to zelo malo verjetno. V teh okoliščinah se zdi, da je ciljno usmerjeno posredovanje EU skladno z načelom subsidiarnosti.

Kar zadeva načelo sorazmernosti, bi moralo biti ukrepanje EU primerno za doseg ciljev zadevne politike ter omejeno na tisto, kar je potrebno za doseg teh ciljev. Primerno je, da se

uskladijo pogoji za ustanovitev in poslovanje družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, da se bo zagotovila večja čezmejna udeležba MSP na notranjem trgu. Ta ukrep bi moral olajšati in spodbuditi ustanavljanje podjetij, zlasti pa privedi do povečanja števila hčerinskih družb v EU. Ukrep ne presega tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja, saj ne poskuša popolnoma uskladiti vseh vidikov, povezanih s poslovanjem družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, temveč je omejen na tiste vidike, ki so najbolj pomembni v čezmejnem kontekstu. Nova direktiva, ki razveljavlja obstoječo direktivo o družbah z enim družbenikom, prav tako zagotavlja, da vsebina in oblika predlaganega ukrepa EU ne presegata tistega, kar je potrebno in sorazmerno za doseganje regulativnega cilja.

Podrobna obrazložitev predloga

Del 1: splošna pravila za družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom

Splošna pravila za družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom veljajo za vse družbe, navedene v Prilogi I, vključno z družbami iz drugega dela te direktive (členi 1–5). Dvanajsta direktiva Sveta 89/667/EGS na področju prava družb, ki je bila kodificirana z Direktivo 2009/102/ES, je uvedla pravni instrument, ki omogoča omejitev odgovornosti za družbe z enim družbenikom v vsej EU. Poleg tega določbe iz prvega dela te direktive določajo, da morajo biti informacije o družbi z enim družbenikom na voljo v registru, ki je dostopen javnosti, ter urejajo sklepe, ki jih sprejme edini družbenik, in pogodbe med ednim družbenikom in družbo. Če država članica tudi delniškim družbam zagotovi možnost, da imajo le enega družbenika, pravila iz prvega dela Direktive veljajo tudi za te družbe.

Del 2: posebna pravila za *Societas Unius Personae* (SUP)

Poglavje 1: splošne določbe

Določbe iz drugega dela te direktive se uporabljajo za družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, ki so ustanovljene v obliki SUP (člen 6).

Kadar posameznega vprašanja ne ureja ta direktiva, se uporablja ustrezna nacionalna zakonodaja.

Poglavje 2: oblikovanje SUP

Direktiva omejuje možne načine oblikovanja SUP na ustanovitev družbe *ex nihilo* (ustanovitev povsem nove družbe) in preoblikovanje družbe, ki že obstaja, v družbo z drugo pravno obliko. Nekatere določbe za vsakega od teh dveh načinov vsebuje Direktiva (člena 8 in 9), postopek oblikovanja SUP pa urejajo tudi nacionalni predpisi o družbah z omejeno odgovornostjo.

SUP lahko ustanovi *ex nihilo* katera koli fizična ali pravna oseba, tudi če je pravna oseba družba z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom. Države članice SUP ne bi smele preprečevati, da so edini družbeniki v drugih družbah.

Le družbe z omejeno odgovornostjo, navedene v Prilogi I, lahko oblikujejo SUP s preoblikovanjem. Družba, ki se preoblikuje v SUP, ohrani svojo pravno osebnost. Direktiva se v zvezi s postopki preoblikovanja sklicuje na nacionalno zakonodajo.

V skladu s to direktivo mora imeti SUP svoj registrirani sedež in glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v EU (člen 10).

Poglavje 3: statut

Direktiva določa standardno predlogo za pripravo statuta, katere uporaba je obvezna pri spletni registraciji. Določa tudi minimalno vsebino predloge, saj bo ta vključena v izvedbeni akt, ki ga bo sprejela Komisija (člen 11).

Statut je mogoče spremeniti po registraciji, vendar morajo biti spremembe v skladu z določbami Direktive in nacionalno zakonodajo (člen 12).

Poglavje 4: registracija SUP

Določbe v zvezi s postopkom registracije sestavljajo glavni del te direktive in so ključne za olajšanje ustanavljanja hčerinskih družb v državah EU, ki niso domača država družbe. Direktiva določa, da morajo države članice zagotoviti postopek registracije, ki ga je mogoče v celoti izpolniti elektronsko na daljavo, pri čemer se ustanovitelju ni treba osebno zglasiti pri organih države članice registracije. Zato mora biti omogočeno tudi, da vsa komunikacija med organom, pristojnim za registracijo, in ustanoviteljem poteka v elektronski obliki. Registracija SUP mora biti zaključena v treh delovnih dneh, da se omogoči hitro oblikovanje družb (člen 14).

Poleg tega Direktiva vsebuje izčrpen seznam dokumentov in podatkov, ki jih lahko zahtevajo države članice pri registraciji SUP. Po registraciji lahko SUP spremeni dokumente in podatke v skladu s postopkom, ki ga določa nacionalna zakonodaja (člen 13).

Poglavje 5: enoten poslovni delež

Ker ima SUP le enega družbenika, ima lahko le en poslovni delež, ki ga ni mogoče razdeliti (člen 15).

Poglavje 6: osnovni kapital

Direktiva določa, da osnovni kapital znaša vsaj 1 EUR ali vsaj eno enoto nacionalne valute v državi članici, v kateri euro ni nacionalna valuta. Države članice ne bi smele določati najvišjega dovoljenega zneska enotnega poslovnega deleža ali vplačanega kapitala in ne bi smele zahtevati, da mora SUP oblikovati zakonske rezerve. Vendar Direktiva dopušča, da SUP oblikujejo prostovoljne rezerve (člen 16).

Direktiva vsebuje tudi pravila v zvezi z *izplačilom dobička* (npr. dividend) edinemu družbeniku SUP. Izplačilo dobička je mogoče le, če ima SUP pozitivne rezultate pri preverjanju bilance stanja, kar pomeni da preostala sredstva SUP po izplačilu dobička v celoti zadoščajo za pokritje obveznosti. Poleg tega mora upravni organ pred kakršnim koli izplačilom dobička predložiti izjavo o plačilni sposobnosti. Z vključitvijo teh dveh zahtev v Direktivo se zagotovi visoka raven zaščite upnikov, ki bi morala prispevati k temu, da bi oznaka „SUP“ pridobila dober sloves (člen 18).

Poglavje 7: struktura in operativni postopki SUP

Direktiva zajema pristojnosti odločanja edinega družbenika, delovanje upravnega organa in zastopanje SUP v odnosih s tretjimi osebami (člen 21).

Da bi se olajšale čezmejne dejavnosti MSP in drugih družb, Direktiva določa, da ima edini družbenik pravico do sprejemanja odločitev, pri čemer mu ni treba sklicati skupščine, in vsebuje seznam zadev, o katerih mora odločati edini družbenik. Edini družbenik bi moral imeti možnost sprejemanja drugih odločitev, ki niso navedene v tej direktivi, vključno s prenosom svojih pooblastil na upravni organ, če to dovoljuje nacionalna zakonodaja.

Direktorji SUP lahko postanejo samo fizične osebe, razen če zakonodaja države članice registracije dovoljuje, da to funkcijo prevzamejo pravne osebe. Direktiva vsebuje nekatere določbe o imenovanju in razrešitvi direktorjev. Direktorji so odgovorni za upravljanje SUP in tudi zastopajo SUP v odnosih s tretjimi osebami. Predvideno je, da je lahko SUP privlačen model za skupine družb, zato Direktiva dopušča, da edini družbenik daje navodila upravnemu organu. Vendar morajo biti takšna navodila skladna z nacionalnimi zakoni, ki ščitijo interese drugih oseb (člen 22).

SUP se lahko preoblikuje v drugo nacionalno pravno obliko. Če zahteve iz te direktive niso več izpolnjene, se mora SUP preoblikovati v družbo z drugo pravno obliko ali prenehati. Če tega ne stori, morajo biti nacionalni organi pristojni za prenehanje družbe (člen 25).

Del 3: končne določbe

V skladu z Direktivo morajo države članice določiti ustrezne kazni za kršitve Direktive, nacionalne zakonodaje ali statuta (člen 28). Poleg tega je Komisija pooblaščen za sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov.

Za namene posodobitve seznama pravnih oblik družbe v državah članicah bo Komisija po potrebi predlagala spremembo Priloge I v okviru delegiranega akta, pri čemer ne bosta potrebni ponovna obravnava Direktive in izvedba zakonodajnega postopka (člen 1(2)). Prav tako se predlaga prenos pooblastila za sprejetje dveh izvedbenih aktov na Komisijo – v zvezi s predlogoma za registracijo in statut (člena 11(3) in 13(2)). Predlogi, vključeni v izvedbena akta, bi bilo lažje prilagoditi spreminjajočemu se poslovnemu okolju kot predlogi, sprejeti po rednem zakonodajnem postopku. Pri pripravi predlog bo Komisiji pomagal Odbor za pravo gospodarskih družb.

Direktiva razveljavlja Direktivo 2009/102/ES, ki jo nadomešča ta direktiva, in spreminja Uredbo 1024/2012¹⁴, da se omogoči uporaba informacijskega sistema za notranji trg (IMI) (člena 29 in 30).

Države članice morajo prenesti določbe te direktive najpozneje v dveh letih od dneva njenega sprejetja. Medtem bo Komisija sprejela potrebne izvedbene akte. Države članice so pozvane, naj začnejo postopek izvajanja takoj po začetku veljavnosti Direktive.

4. OBRAZLOŽITVENI DOKUMENTI

V skladu s Skupnimi političnimi izjavami z dne 27. oktobra 2011 bi morala Evropska komisija obrazložitvene dokumente zahtevati le, če lahko „za vsak primer posebej upraviči, zakaj in v kolikšnem obsegu je treba predložiti tovrstne dokumente, pri tem pa upošteva zlasti kompleksnost direktive oziroma njenega prenosa, pa tudi morebitno dodatno upravno obremenitev“.

Komisija meni, da je v tem konkretnem primeru upravičeno, da države članice pozove k predložitvi obrazložitvenih dokumentov, glede na obstoječe izzive v zvezi z izvajanjem, ki so med drugim posledica znatnih razlik v načinih, na katere je pravo družb urejeno v državah članicah (npr. v civilnih zakonikih, zakonikih o družbah in aktih družb).

Izvedbeni ukrepi bodo imeli številne učinke na nacionalni ravni in bodo vplivali na primer na nacionalno pravo družb, postopek registracije, komunikacijo med organom, pristojnim za registracijo, in ustanoviteljem, spletna mesta pristojnih organov in postopek elektronske identifikacije prek spleta. Zlasti bodo najverjetneje določbe drugega dela Direktive prenesene v več nacionalnih aktov. To bi lahko še posebej veljalo v državah članicah z več kot enim osrednjim poslovnim registrom.

V tem okviru bo obvestilo o ukrepih za prenos bistveno za pojasnitev razmerja med določbami te direktive in nacionalnimi ukrepi za prenos ter s tem za oceno skladnosti nacionalne zakonodaje z Direktivo.

¹⁴ Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (IMI) (UL L 316, 14.11.2012, str. 1).

Preprosto obvestilo o posameznih ukrepih za prenos ne bi bilo zadostno brez dodatne obrazložitve ter torej Komisiji ne bi omogočilo, da bi zagotovila dosledno in popolno izvajanje vseh pravnih določb EU. Obrazložitveni dokumenti so potrebni za zagotovitev popolnega razumevanja načina, na katerega države članice prenašajo določbe Direktive v nacionalno zakonodajo. Države članice se spodbuja, naj predložijo obrazložitvene dokumente v obliki čitljivih razpredelnic, ki prikazujejo, kako posamezni sprejeti nacionalni ukrepi ustrezajo določbam Direktive.

Glede na navedeno se v predlog Direktive vključi naslednja uvodna izjava: „*V skladu s Skupno politično izjavo držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih z dne 28. septembra 2011 se države članice zavezujejo, da bodo obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile en ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov o prenosu. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.*“

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 50 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Direktivo 2009/102/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 na področju prava družb o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom¹⁵ lahko samostojni podjetniki po vsej Uniji poslujejo v obliki družbe z omejeno odgovornostjo.
- (2) Del 1 te direktive povzema določbe Direktive 2009/102/ES v zvezi z vsemi družbami z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom. Določa, da je treba v primeru, ko vsi poslovni deleži preidejo v last enega družbenika, identiteto tega družbenika razkriti javnosti z vpisom v register. Ta direktiva tudi določa, da je treba pisno zabeležiti sklepe, ki jih sprejme edini družbenik v okviru izvajanja pooblastil skupščine, ter pogodbe med družbenikom in družbo, razen če so sklenjene pod tržnimi pogoji v okviru običajnega poslovanja.
- (3) Ustanovitev družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom kot hčerinskih družb v drugih državah članicah povzroča stroške zaradi različnih pravnih in upravnih zahtev, ki jih je treba izpolnjevati v zadevnih državah članicah. Te zahteve se v državah članicah še vedno razlikujejo.
- (4) Sporočilo Komisije z naslovom „Celostna industrijska politika za dobo globalizacije – Konkurenčnost in trajnost v središču pozornosti“¹⁶ spodbuja ustanavljanje, rast in internacionalizacijo malih in srednje velikih podjetij (MSP). To je pomembno za gospodarstvo Unije, saj MSP predstavljajo dve tretjini zaposlenih v Uniji ter zagotavljajo pomembne možnosti za rast in nova delovna mesta.
- (5) Izboljšanje poslovnega okolja, zlasti za MSP, z znižanjem stroškov transakcij v Evropi, spodbujanje povezovanja podjetij v grozde in internacionalizacija MSP so bili

¹⁵ UL L 258, 1.10.2009, str. 20.

¹⁶ COM(2010) 614 final z dne 28. oktobra 2010.

ključni elementi pobude „Industrijska politika za dobo globalizacije“, opisane v sporočilu Komisije o strategiji Evropa 2020¹⁷.

- (6) V skladu s strategijo Evropa 2020 se je v sporočilu z naslovom Pregled „Akta za mala podjetja“ za Evropo¹⁸ pozvalo k nadaljnjemu napredku pri doseganju pametne pravne ureditve, krepitvi dostopa do trga ter spodbujanju podjetništva, ustvarjanja novih delovnih mest in vključujoče rasti.
- (7) Da se olajšata izvajanje čezmejnih dejavnosti MSP in ustanavljanje družb z enim družbenikom kot hčerinskih družb v drugih državah članicah, bi bilo treba zmanjšati upravno breme, povezano z ustanavljanjem takšnih družb.
- (8) Zagotovitev usklajenega pravnega okvira, ki ureja oblikovanje družb z enim družbenikom, vključno z oblikovanjem enotne predloge za pripravo statuta, bi morala prispevati k postopni odpravi omejitev svobode ustanavljanja, kar zadeva pogoje za ustanavljanje hčerinskih družb na ozemljih držav članic, in k zmanjšanju stroškov.
- (9) Družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, ki so ustanovljene in poslujejo v skladu s to direktivo, bi morale imenu dodati skupno in enostavno prepoznavno kratico – SUP (*Societas Unius Personae*).
- (10) Zaradi upoštevanja obstoječih pravnih ureditev držav članic na področju gospodarskih družb bi bilo treba državam članicam omogočiti, da izberejo način ter obseg uporabe usklajenih pravil glede oblikovanja in poslovanja SUP. Države članice lahko uporabljajo del 2 te direktive za vse družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, tako da bi vse takšne družbe poslovale kot SUP in se imenovalle SUP. V nasprotnem primeru bi morale omogočiti ustanovitev SUP kot družbe s posebno pravno obliko, ki bi obstajala vzporedno z drugimi oblikami družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, ki so določene v nacionalni zakonodaji.
- (11) Za zagotovitev čim širše uporabe usklajenih pravil bi bilo treba fizičnim in pravnim osebam zagotoviti pravico do ustanavljanja SUP. Iz istega razloga bi bilo treba tudi družbam z omejeno odgovornostjo, ki niso bile ustanovljene kot SUP, omogočiti uporabo pravnega okvira za SUP. Omogočiti bi jim bilo treba, da se lahko v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo preoblikujejo v SUP.
- (12) Da bi lahko podjetja v celoti izkoristila prednosti notranjega trga, države članice ne bi smele zahtevati, da imajo SUP registrirani sedež in glavno upravo v isti državi članici.
- (13) Da se poenostavi ustanovitev hčerinskih družb v drugih državah članicah in zmanjšajo stroški njihove ustanovitve, se ne bi smelo zahtevati, da se ustanovitelji SUP osebno zglasijo pri katerem koli registracijskem organu države članice. Register bi moral biti dostopen iz katere koli države članice, pri čemer bi moralo biti ustanovitelju družbe omogočeno, da do nacionalnih spletnih registracijskih točk dostopa prek obstoječih enotnih kontaktnih točk, vzpostavljenih v skladu z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹. Zato bi moralo biti mogoče SUP ustanoviti na daljavo in v celoti prek elektronskih sredstev.

¹⁷ COM(2010) 2020 final z dne 3. marca 2010.

¹⁸ COM(2011) 78 final z dne 23. februarja 2011.

¹⁹ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36).

- (14) Za zagotovitev visoke ravni preglednosti bi bilo treba vse dokumente, evidentirane v sodnem registru, dati na voljo javnosti prek sistema povezovanja registrov iz člena 4a(2) Direktive 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁰.
- (15) Za zagotovitev visoke stopnje enotnosti in dostopnosti prek spleta bi morali biti dokumenti, uporabljeni za registracijo SUP, pripravljeni z uporabo enotnega obrazca, ki bi bil na voljo v vseh uradnih jezikih Unije. Vsaka država članica lahko zahteva, da se registracija izvede v uradnem jeziku zadevne države članice, vendar pa se države članice tudi spodbuja, da omogočijo registracijo v drugih uradnih jezikih Unije.
- (16) V skladu s priporočili iz sporočila Evropske komisije iz leta 2011 z naslovom Pregled „Akta za mala podjetja“ za Evropo²¹, da se skrajša čas, potreben za ustanovitev novega podjetja, bi morala SUP v treh delovnih dneh prejeti potrdilo o registraciji v zadevnem registru države članice. Ta možnost bi morala biti na voljo le na novo ustanovljenim družbam in ne obstoječim subjektom, ki se želijo preoblikovati v SUP, saj lahko registracija takih subjektov že po naravi traja dlje.
- (17) Vsaka država članica bi morala določiti pristojno elektronsko registracijsko točko. Za podporo imenovanim organom pri izmenjavi informacij o identiteti ustanovitelja lahko države članice uporabijo sredstva iz Uredbe (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²².
- (18) Določbe o ustanavljanju družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom ne bi smele vplivati na pravico držav članic, da ohranijo obstoječa pravila v zvezi s preverjanjem postopka registracije, pod pogojem, da je mogoče celoten postopek registracije opraviti elektronsko in na daljavo.
- (19) Če se SUP registrira elektronsko, bi bilo treba zahtevati uporabo predloge za pripravo statuta. Če je v skladu z nacionalno zakonodajo dovoljena druga oblika registracije, predloge ni treba uporabiti, kljub temu pa mora statut izpolnjevati zahteve iz Direktive. Minimalni kapital, ki se zahteva za oblikovanje družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, se med državami članicami razlikuje. Večina držav članic je že sprejela ukrepe za odpravo zahteve glede minimalnega kapitala ali za njeno ohranitev na nominalni ravni. Za SUP ne bi smela veljati zahteva glede visokega obveznega kapitala, saj bi to predstavljalo oviro za njihovo oblikovanje. Vendar pa bi morali biti upniki zaščiteni pred čezmernim izplačilom dobička edinim družbenikom, ki bi lahko vplivalo na sposobnost SUP, da odplača svoje dolge. Takšno zaščito bi bilo treba zagotoviti z uvedbo minimalnih zahtev glede bilance stanja (obveznosti ne presegajo sredstev) in izjave o plačilni sposobnosti, ki jo pripravi in podpiše upravni organ. Drugih omejitev glede uporabe kapitala s strani edinega družbenika ne bi smelo biti.
- (20) Da se prepreči zloraba in poenostavi nadzor, se SUP bi smelo dovoliti, da oblikujejo dodatne poslovne deleže ali delijo enoten poslovni delež. Prav tako se SUP ne bi smelo dovoliti, da posredno ali neposredno pridobijo ali imajo v lasti enoten poslovni

²⁰ Direktiva 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 48 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 258, 1.10.2009, str. 11).

²¹ COM(2011) 78 final z dne 23. februarja 2011.

²² Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI) (UL L 316, 14.11.2012, str. 1).

delež. Pravice, povezane z enotnim poslovnim deležem, lahko uveljavlja le ena oseba. Kadar države članice dovoljujejo solastništvo enotnega poslovnega deleža, bi moral imeti samo en zastopnik pravico do delovanja v imenu solastnikov, pri čemer se ta zastopnik za namene te direktive šteje za edinega družbenika.

- (21) Za zagotovitev visoke ravni preglednosti bi morali biti sklepi, ki jih sprejme edini družbenik SUP v okviru izvajanja pooblastil skupščine, pisno zabeleženi. Takšne sklepe bi bilo treba razkriti družbi, njihovo pisno evidenco pa bi bilo treba hraniti vsaj pet let.
- (22) Upravni organ SUP bi moral imeti enega ali več direktorjev. Za direktorje bi bilo treba imenovati samo fizične osebe, razen če država članica registracije dovoljuje, da pravne osebe delujejo kot direktorji.
- (23) Da se olajša poslovanje skupin družb, bi morala biti navodila, ki jih upravnemu organu izda edini družbenik, zavezujoča. Upravni organ bi lahko ravnal v nasprotju s takšnimi navodili le v primeru, ko bi upoštevanje navodil pomenilo kršitev nacionalne zakonodaje države članice, v kateri je družba registrirana. Z izjemo morebitnih določb statuta, ki določajo, da lahko družbo zastopajo le vsi direktorji skupaj, druge omejitve pooblastil direktorjev, ki izhajajo iz statuta, ne bi smele biti zavezujoče, v kolikor zadevajo tretje osebe.
- (24) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te direktive, ter poskrbeti za njihovo izvajanje. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (25) Da se zmanjšajo upravni in pravni stroški, povezani z oblikovanjem družb, ter se zagotovi visoka raven usklajenosti postopka registracije v državah članicah, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje predlog za registracijo in za statut SUP. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²³.
- (26) Da se omogočijo prihodnje spremembe zakonodaj držav članic in zakonodaje Unije v zvezi z vrstami družb, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da se posodobi seznam podjetij iz Priloge I. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na strokovni ravni. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (27) V skladu s Skupno politično izjavo držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih z dne 28. septembra 2011²⁴ se države članice zavezujejo, da bodo obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile en ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov o prenosu. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (28) Ker cilja te direktive, in sicer olajšanja ustanavljanja družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom, vključno s SUP, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme

²³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

²⁴ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (29) Zaradi znatnih sprememb Direktive 2009/102/ES bi bilo treba za zagotovitev jasnosti in pravne varnosti navedeno direktivo razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Del 1

Splošne določbe

Člen 1

Področje uporabe

1. Usklajevalni ukrepi iz te direktive se uporabljajo za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z:
 - (a) vrstami družb iz Priloge I;
 - (b) *Societas Unius Personae* (SUP) iz člena 6.
2. Države članice Komisiji v dveh mesecih sporočijo vse spremembe v zvezi z vrstami družb z omejeno odgovornostjo, določenimi v njihovi nacionalni zakonodaji, ki vplivajo na vsebino Priloge I.

V takem primeru se na Komisijo prenese pooblastilo, da z delegiranimi akti v skladu s členom 26 prilagodi seznam družb iz Priloge I.
3. Kadar država članica dovoli, da so družbe, ki niso navedene na seznamu iz Priloge I, ustanovljene kot ali preoblikovane v družbe z enim družbenikom, kakor so opredeljene v členu 2(1) dela 1 te direktive, se ta direktiva uporablja tudi zanje.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „družba z enim družbenikom“ pomeni družbo, katere poslovni deleži so v lasti ene osebe;
- (2) „preoblikovanje“ pomeni vsak postopek, v okviru katerega obstoječa družba postane ali preneha biti SUP;
- (3) „izplačilo dobička“ pomeni vsako finančno korist edinega družbenika, ki neposredno ali posredno izhaja iz SUP in je povezana z enotnim poslovnim deležem, vključno s prenosom denarja ali lastnine. Izplačilo dobička se lahko izvede v obliki dividend in z nakupom ali prodajo lastnine ali na kateri koli drug način;
- (4) „statut“ pomeni statut ali katera koli druga pravila ali ustanovne listine, na podlagi katerih je družba ustanovljena;
- (5) „direktor“ pomeni člana upravnega organa, ki je uradno imenovan za direktorja ali ki dejansko nastopa kot direktor.

Člen 3

Razkritje

Kadar družba postane družba z enim družbenikom, ker vsi njeni poslovni deleži preidejo v last enega družbenika, je treba to dejstvo skupaj z identiteto edinega družbenika zabeležiti v datoteki ali vpisati v register iz člena 3(1) in (3) Direktive 2009/101/ES ali v register, ki ga hrani družba in je dostopen javnosti.

Člen 4
Skupščina

1. Edini družbenik izvaja pooblastila skupščine družbe.
2. Sklepi, ki jih sprejme edini družbenik v okviru izvajanja pooblastil iz odstavka 1, se pisno zabeležijo.

Člen 5
Pogodbe med edinim družbenikom in družbo

1. Pogodbe med edinim družbenikom in družbo se pisno zabeležijo.
2. Države članice se lahko odločijo, da odstavka 1 ne bodo uporabljale za pogodbe, ki se sklenejo pod tržnimi pogoji v okviru običajnega poslovanja in niso škodljive za družbo z enim družbenikom.

Del 2

Societas Unius Personae

Poglavje 1

Pravna oblika in splošna načela

Člen 6

Pravna oblika

1. Države članice omogočijo registracijo družb z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom v skladu s pravili in postopki iz tega dela. Takšne družbe se imenujejo SUP.
2. Države članice SUP ne preprečujejo, da bi bile edini družbeniki v drugih družbah.

Člen 7

Splošna načela

1. Države članice SUP dodelijo polno pravno osebnost.
2. Države članice zagotovijo, da edini družbenik ni odgovoren za kakršen koli znesek, ki presega vpisani osnovni kapital.
3. Imenu družbe, ki ima pravno obliko SUP, se doda kratica „SUP“. Samo SUP lahko uporabljajo kratico „SUP“.
4. SUP in njen statut ureja nacionalna zakonodaja države članice, v kateri je SUP registrirana (v nadaljnjem besedilu: veljavna nacionalna zakonodaja).
5. Države članice določijo, da se SUP ustanovi za nedoločen čas, razen če je v statutu določeno drugače.

Poglavje 2

Oblikovanje

Člen 8

Ustanovitev

SUP lahko ustanovi fizična ali pravna oseba.

Člen 9

Preoblikovanje v SUP

1. Države članice zagotovijo, da se lahko SUP ustanovi s preoblikovanjem vrst družb, ki so navedene v Prilogi I.
2. Oblikovanje SUP na podlagi preoblikovanja ne povzroči likvidacijskega postopka, izgube ali prekinitve pravne osebnosti niti ne vpliva na katere koli pravice ali obveznosti, ki so obstajale pred preoblikovanjem.
3. Države članice zagotovijo, da družba ne postane SUP, razen če:
 - (a) so njeni družbeniki sprejeli sklep o odobritvi preoblikovanja družbe v SUP ali pa je preoblikovanje odobril edini družbenik;

- (b) je njen statut v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ter
- (c) ima neto sredstva vsaj v višini zneska vpisanega osnovnega kapitala in rezerv, ki se v skladu z njenim statutom ne smejo izplačati.

Člen 10
Sedež SUP

SUP ima svoj registrirani sedež in glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Uniji.

Poglavje 3
Statut

Člen 11
Enotna predloga statuta

1. Države članice zahtevajo, da statut SUP zajema vsaj vsebino iz odstavka 2.
2. Enotna predloga statuta zajema vprašanja oblikovanja, poslovnih deležev, osnovnega kapitala, organizacije, računovodskih izkazov in prenehanja SUP.
Enotna predloga statuta je na voljo prek elektronskih sredstev.
3. Komisija sprejme enotno predlogo statuta v obliki izvedbenega akta. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 27.

Člen 12
Spremembe statuta

1. SUP lahko po registraciji spremeni svoj statut prek elektronskih sredstev ali na druge načine v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo. Te informacije se vnesejo v sodni register v državi članici registracije.
2. Spremenjeni statut SUP zajema vsaj vsebino enotne predloge iz člena 11(2).

Poglavje 4
Registracija

Člen 13
Formalnosti v zvezi z registracijo

1. Države članice lahko za registracijo SUP zahtevajo samo naslednje informacije ali dokumentacijo:
 - (a) ime SUP,
 - (b) naslov registriranega sedeža, glavne uprave in/ali glavnega kraja poslovanja SUP;
 - (c) poslovno dejavnost SUP;
 - (d) imena, naslove in vse druge informacije, potrebne za določitev identitete družbenika ustanovitelja ter po potrebi dejanskega lastnika in zastopnika, ki SUP registrira v imenu družbenika;
 - (e) imena, naslove in vse druge informacije, potrebne za določitev identitete oseb, ki so pooblašene za zastopanje SUP v poslih s tretjimi osebami in v sodnih

postopkih, ter informacijo, ali zanje velja prepoved opravljanja direktorske funkcije na podlagi zakonov držav članic iz člena 22;

- (f) osnovni kapital SUP;
 - (g) nominalno vrednost enotnega poslovnega deleža, kjer je potrebno;
 - (h) statut SUP;
 - (i) kjer je primerno, sklep o odobritvi preoblikovanja družbe v SUP.
2. Komisija z izvedbenim aktom določi predlogo, ki se uporablja za vpis SUP v sodne registre držav članic v skladu z odstavkom 1. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 27.

Člen 14 **Registracija**

1. SUP se registrira v državi članici, v kateri bo imela registrirani sedež.
2. SUP pridobi pravno osebnost z dnem vpisa v sodni register države članice registracije.
3. Države članice omogočijo, da se postopek registracije za novo ustanovljene SUP v celoti izvede elektronsko, ne da bi se moral ustanovni član osebno zglasiti pri katerem koli organu v državi članici registracije (spletna registracija).
4. Nacionalna spletna mesta za spletno registracijo vsebujejo povezave na spletna mesta za registracijo v drugih državah članicah. Države članice zagotovijo, da se za spletno registracijo uporabljata naslednji predlogi:
 - (a) enotna predloga za pripravo statuta iz člena 11 in
 - (b) predloga za registracijo iz člena 13.

Države članice izdajo potrdilo o registraciji, ki potrjuje, da je bil opravljen postopek registracije. Potrdilo o registraciji se izda najpozneje v treh delovnih dneh od datuma, ko pristojni organ prejme vso potrebno dokumentacijo.

5. Države članice lahko določijo pravila za preverjanje identitete družbenika ustanovitelja in katere koli druge osebe, ki registrira družbo v njegovem imenu, ter sprejemljivosti dokumentov in drugih informacij, ki se predložijo registracijskemu organu. Vsako dokazilo o identiteti, ki ga v drugi državi članici izdajo organi te države ali ki je izdano v njihovem imenu, vključno z dokazilom o identiteti, izdanim v elektronski obliki, se prizna in sprejme za namene preverjanja, ki ga izvaja država članica registracije.

Kadar je za namene prvega pododstavka potrebno upravno sodelovanje med državami članicami, se uporablja Uredba (EU) št. 1024/2012.

6. Države članice registracije SUP ne pogojujejo s pridobitvijo kakršnih koli dovoljenj ali pooblastil. Registracija SUP, vsi dokumenti, predloženi med postopkom registracije, in njihove naknadne spremembe se takoj po registraciji objavijo v ustreznem sodnem registru.

Poglavje 5

Enotni poslovni delež

Člen 15

Enotni poslovni delež

1. SUP ne izda več kot enega poslovnega deleža. Ta enotni poslovni delež se ne razdeli.
2. SUP svojega enotnega poslovnega deleža neposredno ali posredno ne pridobi oziroma ga nima neposredno ali posredno v lasti.
3. Kadar ima v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo enoten poslovni delež SUP v lasti več kot ena oseba, se te osebe v povezavi s SUP štejejo za enega družbenika. Svoje pravice uveljavljajo prek enega zastopnika, pri čemer upravnemu organu SUP brez nepotrebnega odlašanja sporočijo ime tega zastopnika in vse s tem povezane spremembe. Dokler tega ne sporočijo, se uveljavljanje njihovih pravic v SUP zadrži. Lastniki enotnega poslovnega deleža so solidarno odgovorni za obveznosti, ki jih prevzame zastopnik.

Identiteta zastopnika se vpiše v ustrezni sodni register.

Poglavje 6

Osnovni kapital

Člen 16

Osnovni kapital

1. Osnovni kapital SUP znaša vsaj 1 EUR. V državah članicah, v katerih euro ni nacionalna valuta, znaša osnovni kapital vsaj eno enoto valute zadevne države članice.
2. Kapital SUP se v celoti vpiše.
3. Države članice ne določijo najvišjega dovoljenega zneska enotnega poslovnega deleža.
4. Države članice zagotovijo, da za SUP ne veljajo pravila, ki od družb zahtevajo oblikovanje zakonskih rezerv. Države članice družbam omogočijo, da rezerve oblikujejo v skladu s svojim statutom.
5. Države članice zahtevajo, da sta na dopisih in naročilnicah, ki so lahko v papirni obliki ali kateri koli drugi obliki, navedena vpisani in vplačani kapital. Če ima družba spletno stran, se ti informaciji navedeta tudi na spletni strani.

Člen 17

Vplačilo za pridobitev poslovnega deleža

1. Vplačilo za pridobitev poslovnega deleža se v celoti izvede ob registraciji SUP.
2. V primeru spletne registracije se vplačilo nakaže na bančni račun SUP. Naknadna povečanja ali zmanjšanja osnovnega kapitala se dovolijo vsaj v denarnih sredstvih in v naravi.
3. V primeru vplačila v denarnih sredstvih država članica registracije SUP sprejme vplačilo na bančni račun pri banki, ki posluje v Uniji, kot dokaz o vplačilu ali povečanju osnovnega kapitala.

Člen 18
Izplačilo dobička

1. SUP lahko na podlagi priporočila upravnega organa izplača dobiček edinemu družbeniku, če je to v skladu z odstavkoma 2 in 3.
2. SUP ne izplača dobička edinemu družbeniku, če so na zadnji dan zadnjega poslovnega leta neto sredstva v letnih računovodskih izkazih SUP nižja oziroma bi bila po izplačilu dobička nižja od osnovnega kapitala, ki se mu prištejejo rezerve, ki se v skladu s statutom SUP ne smejo izplačati. Izračun temelji na zadnji bilanci stanja. Upošteva se tudi vsaka sprememba osnovnega kapitala ali dela rezerv, ki se ne smejo izplačati, po zadnjemu dnevu poslovnega leta.
3. SUP dobička ne izplača edinemu družbeniku, če zaradi tega SUP ne bi mogla poravnati svojih dolgov, ki bodo zapadli in plačljivi po izplačilu dobička. Upravni organ mora pisno potrditi, da je po temeljiti preučitvi poslov in obetov SUP njegovo razumno mnenje, da bo SUP lahko poplačala svoje dolgove, ki bodo pri običajnem poslovanju zapadli v letu po datumu predlaganega izplačila dobička („izjava o plačilni sposobnosti“). Izjavo o plačilni sposobnosti mora podpisati upravni organ, izvod izjave pa je treba predložiti edinemu družbeniku 15 dni pred sprejetjem sklepa o izplačilu dobička.
4. Izjava o plačilni sposobnosti se razkrije. Če ima družba spletno stran, se ta informacija navede tudi na spletni strani.
5. Vsak direktor je osebno odgovoren, če priporoči ali naroči izplačilo dobička in ob tem ve ali bi glede na okoliščine moral vedeti, da bi bilo izplačilo dobička v nasprotju z odstavkom 2 ali 3. Enako velja za edinega družbenika v zvezi s kakršnim koli sklepom o izplačilu dobička iz člena 21.

Člen 19
Izterjava neupravičeno izplačanega dobička

Države članice zagotovijo, da se vsako izplačilo dobička, izvedeno v nasprotju s členom 18(2) ali (3), vrne SUP, če se ugotovi, da je edini družbenik vedel ali bi glede na okoliščine moral vedeti, da bi bilo izplačilo dobička v nasprotju s členom 18(2) ali (3).

Člen 20
Zmanjšanje osnovnega kapitala

Države članice zagotovijo, da so zmanjšanja osnovnega kapitala SUP, ki dejansko pomenijo izplačilo dobička edinemu družbeniku, v skladu s členom 18(2) in (3).

Poglavje 7
Organizacija

Člen 21
Sklepi edinega družbenika

1. Edini družbenik SUP svoje sklepe pisno dokumentira. Dokumentacija o sprejetih sklepih se hrani najmanj pet let.
2. Edini družbenik sprejema sklepe o naslednjem:
 - (a) odobritvi letnih računovodskih izkazov;

- (b) izplačilu dobička družbeniku;
- (c) povečanju osnovnega kapitala;
- (d) zmanjšanju osnovnega kapitala;
- (e) imenovanju in odstavitvi direktorjev;
- (f) morebitnih nagradah direktorjem, tudi če je edini družbenik direktor;
- (g) spremembi registriranega sedeža;
- (h) imenovanju in odstavitvi revizorja, kjer je primerno;
- (i) preoblikovanju SUP v družbo z drugo obliko;
- (j) prenehanju SUP;
- (k) vseh spremembah statuta.

Edini družbenik pooblastila za sprejetje sklepov iz prvega pododstavka ne more prenesti na upravni organ.

3. Edini družbenik lahko sklepe sprejme, ne da bi sklical skupščino. Države članice ne uvedejo formalnih omejitev pooblastil edinega družbenika v zvezi s sprejemanjem sklepov niti v zvezi s krajem in časom, ko se takšni sklepi lahko sprejmejo.

Člen 22

Upravni organ

1. SUP vodi upravni organ, ki ga sestavlja en ali več direktorjev.
2. Število direktorjev se določi v statutu.
3. Upravni organ lahko izvaja vsa pooblastila SUP, ki jih ne izvaja edini družbenik ali, kjer je primerno, nadzorni svet.
4. Direktorji so fizične osebe ali pravne osebe, kjer to dovoljuje veljavna nacionalna zakonodaja. Imenovani so za nedoločen čas, razen če je v sklepu o njihovem imenovanju, ki ga sprejme edini družbenik, ali statutu določeno drugače. Edini družbenik je lahko imenovan za direktorja.
5. Edini družbenik lahko s sklepom direktorja kadar koli odstavi. Ko je direktor odstavljen, se mu takoj odvzamejo pristojnosti in pooblastila, da v imenu SUP deluje kot direktor. To ne vpliva na nobene druge pravice ali obveznosti v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.
6. Fizična oseba, za katero na podlagi sodne ali upravne odločbe države članice registracije velja prepoved opravljanja direktorske funkcije, ne more biti direktor. Če za direktorja velja prepoved opravljanja direktorske funkcije na podlagi sodne ali upravne odločbe, ki je bila sprejeta v drugi državi članici in je še vedno veljavna, je treba to odločbo ob registraciji v skladu s členom 13 razkriti. Država članica lahko iz razlogov javne politike zavrne registracijo družbe, če za direktorja velja prepoved opravljanja direktorske funkcije v drugi državi članici.

Kadar je za namene tega odstavka potrebno upravno sodelovanje med državami članicami, se uporablja Uredba (EU) št. 1024/2012.

7. Vsaka oseba, katere usmeritve in navodila direktorji običajno upoštevajo, se šteje za direktorja v smislu vseh dolžnosti in obveznosti, ki veljajo za direktorje, tudi če ta oseba ni bila formalno imenovana za direktorja. Oseba se ne šteje za direktorja zgolj

zaradi dejstva, da upravni organ deluje na podlagi nasvetov, ki jih ta oseba poda po poklicni dolžnosti.

Člen 23

Navodila družbenika

1. Edini družbenik ima pravico, da upravnemu organu daje navodila.
2. Navodila edinega družbenika niso zavezujoča za nobenega direktorja, če pomenijo kršitev statuta ali veljavne nacionalne zakonodaje.

Člen 24

Pooblastilo za delovanje in sklepanje sporazumov v imenu SUP

1. Upravni organ SUP, ki ga sestavlja en ali več direktorjev, je pooblaščen za zastopanje SUP, tudi pri sklepanju sporazumov s tretjimi osebami in v sodnih postopkih.
2. SUP lahko zastopajo posamezni direktorji, tudi pri sklepanju sporazumov s tretjimi osebami in v sodnih postopkih, razen če statut določa skupno zastopanje. V morebitnem sporu s tretjimi osebami se ni mogoče sklicevati na nobeno drugo omejitev pooblastil direktorjev na podlagi statuta, sklepa edinega družbenika ali sklepa upravnega organa, čeprav je bila ta omejitev objavljena. Dejanja upravnega organa so zavezujoča za SUP, tudi če niso zajeta v poslovno dejavnost SUP.
3. Upravni organ lahko pravico do zastopanja SUP prenese, če to dopušča statut. Dolžnost upravnega organa, da vloži predlog za stečaj ali začne kakršen koli podoben postopek zaradi insolventnosti, se ne prenese.

Člen 25

Preoblikovanje SUP v družbo z drugo pravno obliko

1. Države članice zagotovijo, da se v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo zahteva prenehanje SUP ali njeno preoblikovanje v družbo z drugo obliko, če SUP ne izpolnjuje več zahtev iz te direktive. Če SUP ne sprejme ustreznih ukrepov za preoblikovanje v družbo z drugo pravno obliko, se pristojnemu organu dodelijo pooblastila, potrebna za prenehanje SUP.
2. SUP se lahko kadar koli odloči, da se bo v skladu s postopkom, ki ga določa veljavna nacionalna zakonodaja, preoblikovala v družbo z drugo pravno obliko.
3. SUP, ki je bila preoblikovana v družbo z drugo pravno obliko ali ki je prenehala v skladu z odstavkom 1 ali 2, preneha uporabljati kratico SUP.

Del 3

Končne določbe

Člen 26

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 1(2) se na Komisijo prenese za nedoločen čas.
3. Pooblastilo iz člena 1(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem določen. Preklic ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 1(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za dva meseca.

Člen 27

Postopek v odboru

1. Evropski komisiji pomaga Odbor za pravo gospodarskih družb. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 28

Kazni

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih za izvajanje te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev izvrševanja teh kazni. Te kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 29

Razveljavitev

1. Direktiva 2009/102/ES se razveljavi 24 mesecev in en dan po datumu sprejetja te direktive.
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 30
Sprememba Uredbe (EU) št. 1024/2012

V Prilogi k Uredbi (EU) št. 1024/2012 se doda naslednja točka 6:

„6. Direktiva [...]/.../EU] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom*: člena 14 in 22.

* UL L [...].“

Člen 31
Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje 24 mesecev po datumu sprejetja te direktive. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.
2. Navedene predpise začnejo uporabljati 24 mesecev in en dan po datumu sprejetja te direktive.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 32
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 33
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik